

den ærede Justitsminister har sagt, at den foreslaaede Betingelse dog ikke kunde give os en fuldkommen juridisk Beskyttelse videre, end for det nu udsfrevne Mandskab, da man jo kunde udpille disse af vedkommende danske Hær-afdelinger, der skulde bruges som Forbundscontingent. Men det er dog ialtsald ganske vist, at, kunne vi ikke strække den juridiske Garantie videre, saa er der ingen Grund til at opgive den der, hvor vi kunne have den, og jeg maa erklære, at, efter hvad her er sagt, vil jeg hverken nu eller nogenstunde, saalange jeg sidder paa den danske Rigsdag, votere Udskrivning af nogen Soldat, uden at have al den Betyggelse, der kan opnaaes, for, at han ikke skulde bruges i Danmark uvedkommende Siemed, eller maaftoe endog bruges for Tydskland imod Danmark!

Formanden: Rigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgtreds (Nørgaard) har Ordet.

Nørgaard: Efter den Retning, Discussionen har taget, frasvalder jeg Ordet (Meget vel!).

Formanden: Krigsministeren har Ordet.

Krigsministeren: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgtreds (Tscherning) har sagt om Fortolkningen af § 21 i Grundloven. I denne Paragraph staar der, at Udskrivningen voteres af Rigsdagen; men Udskrivningen og Anvendelsen af Mandskabet ere 2 ganske forskellige Ting, og der er Intet i Grundloven, som forhindrer Kongens Berettigelse til at anvende Tropperne saaledes, som han bedst synes. Den Distinction, som den samme ærede Rigsdagsmand har gjort mellem Officerer og Underofficerer og de Menige, er aldeles ulovbegrundet; de maae være samme Lydighed, samme Forpligtelse underkastede som Officerer og Underofficerer (Tscherning: Ja, hvem nægter det?); det er deres Pligt at gaae, hvorhen de blive commanderede, og det tilkommer ikke dem eller nogen Anden at indskrænke Kongens Myndighed i Henseende til det, han ved en Tractat har forpligtet sig til; hvad enten man finder denne Tractat rigtig eller ikke, saa eksisterer den, og Kongen er berettiget

og forpligtet til at overholde Tractatens Ord, indtil han er udtraadt af Tractatens Forpligtelse. Naaden, hvorpaa Tractaten skal fortolkes og iværksættes, tilkommer det Kongen alene at bedømme. Man har talt Meget om, at det skulde være ydmygende for de danske Tropper at staae under fremmede Hærførere, at inspiceres af fremmede Generaler, at et fremmed Forbund skulde bestemme deres Organisation m. M.; det har i alle Stater, baade store og smaa, været Tilfældet, at Afdelinger af Armeen ere commanderede af fremmede Generaler, og det er ikke første Gang, at danske Tropper ere blevne commanderede af fremmede Generaler; jeg behøver blot at henvise til Aaret 1813, da stode de under en fremmed General. Hvad Inspectionen ved fremmede Generaler angaaer, saa har Kongen aldeles ikke at underkaste sig for sine Troppers Vedkommende anden Forpligtelse end den, enhver af de øvrige Souveræner har underkafet sig, og, ligesom de danske Tropper eventualiter blive inspicerede af fremmede Generaler, saaledes er det samme Tilfældet med de østerrigske, preussiske, hannoverske Tropper osv., og der har ogsaa været danske Generaler anvendte til at inspicere de fremmede Tropper. Hvad Organisationen og Instructionen for Troppernes Anvendelse angaaer, da stæer den ved Forbundsbeslutninger, hvori Kongen er deelagtig; han har sin Stemme deri ligesaa vel som nogen af de andre Stater; jeg gjentager, det maa være rigtigt eller ikke, derom kan Enhver danne sig, hvad Mening han vil, men det er en Forpligtelse, Kongen har indgaaet, og, saalange han er i den Forpligtelse, er han bunden til at efterkomme den, og der er Ingen af hans Underfaatter berettiget til dertil at lægge ham Hindringer i veien.

Tscherning: Jeg gjentager med den ærede Krigsminister, at Kongen mod det tydske Forbund har indgaaet en Forpligtelse, som han skal opfylde, og Ingen skal i denne Henseende lægge ham Hindringer i Veien; det er saa sandt, som Noget i Verden. (Ja!) Men vi ere ikke befaftigede med at lægge ham nogen Hindring i Veien. (Hør!) Kongen har udenfor det, som her er omtalt, alle de Midler, som han i sin Tid selv har tænkt sig at anvende,